

altså et provenu at hente, hvis man gør tingene på en anden måde. Det er CD også nødt til at forholde sig til, og jeg er sikker på, at hele Tinget med stor fornøjelse vil lytte til, hvad hr. Arne Melchior har at melde på disse og andre punkter.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skylder nu at sige til Venstres ordfører, at jeg synes, at forespørgslens tekst på bare to linjer er et bevis på, at det væsentlige, der siges, ikke er korrekt, nemlig at det er gået i stå. Det er ikke gået i stå, og det er det, jeg siger at man kunne have spurgt om internt.

Jeg har ikke sagt, at regeringen har gjort det hele. Det har den ikke. Men regeringen er undervejs til at gøre en hel masse, og det synes jeg Tinget kan notere med tilfredshed.

Hr. Kim Behnke sagde i sit sidste svar, at kommunerne kun har udliciteret 9 pct., og så sagde hr. Behnke: Man – læg mærke til udtrykket, dette ansvarsforflygtigende »man« – har altså ikke afprøvet de 91 pct. Det er for det første ikke sikkert. Selv om der kun er 9 pct. udliciteret, kunne det jo godt være, at der er x pct., hvor man har forsøgt det, men ikke er kommet frem til et godt resultat og ikke har set nogen fordel ved det, så det er blevet i den offentlige sektor.

For det andet: Hvem er denne »man«? Det svarede jeg på før: Henvend jer dog til Venstres og De Konservatives borgmestre og de kommunalbestyrelser, hvor de har flertal! Der har vi jo »man«. Og når der ikke er noget ønske om at gøre det, til trods for at metoden rent faktisk er kendt, må der være en grund til det.

Og så til sidst: At vi herinde har en forpligtelse til at få de 91 pct. af opgaverne afprøvet, har jeg afvist. Det går jeg ikke med til. Det skal de nok finde ud af, for de er sjovt nok omtrent lige så kloge, som vi er herinde.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg indledningsvis gøre den bemærkning, at når Centrum-Demokraternes hr. Arne Melchior gør så meget ud af, at man er fordomsfri over for, hvor opgaverne ligger, men at de skal udføres bedst og billigst osv., forstår jeg altså ganske enkelt ikke, hvilket problem Centrum-Demokraterne har med det fremsatte dagsordensforslag. Jeg kan ganske enkelt ikke se det.

Man hænger sig i det lille ord måltal. Tidligere i debatten foreslog forslagsstillerne, at man strøg ordet måltal, uden at det kunne lokke SF til at stemme for, og man kunne jo fristes til at

stille akkurat det samme spørgsmål til hr. Arne Melchior.

Samtidig må jeg gøre den bemærkning, at når vi diskuterer forespørgslerne antal, er det jo rigtigt, at for især små partier kan det være vanskeligt at stille mandskab til alle de forespørgsler, der er. Men vi må samtidig sige, at forespørgslerne også har deres gode sider. De hæver den politiske debat op over en § 1- eller § 2-debat, hvor vi diskuterer, om det ene eller det andet er rigtigt eller forkert. Vi hæver debatten til en diskussion om nogle overordnede linjer og nogle visioner for det politiske landskab, og jeg tror egentlig, der er mange vælgere, der af og til savner, at vi også diskuterer den slags.

Dagens spørgsmål om udlicitering er for Dansk Folkeparti et meget, meget vigtigt emne, fordi vi grundlæggende mener, at alle monopoler har en indbygget og overhængende risiko: for det første for at blive for dyre, for det andet for at blive for stive og for ufleksible, for det tredje for at blive selvforherligende og for det fjerde for at modsætte sig enhver forandring. Det gælder både monopoler inden for det offentlige og monopoler inden for det private, og vi har jo en del regler, der skal hindre monopoldannelse. Vi har bl.a., som det også tidligere har været nævnt, regler i EU, som gør, at når f.eks. to banker skal fusionere som i tilfældet med Bikuben og GiroBank, skal man spørge EU, om det vil skabe en dominerende stilling på markedet, og om fusionen kan tillades. Vi har også konkurrencerådet osv. til at sikre, at der bliver konkurrence.

Men inden for det offentlige område må vi uægtelig sige at man halter meget bagefter i forsøget på at skabe fair og rimelig konkurrence. Her har vi en lang række reelle monopoler, som ved hjælp af skatteydermidler forhindrer en fornuftig og i mange situationer rigtig prisdannelse, og derfor skal vi også inden for det offentlige område etablere en egentlig konkurrencesituation og nedbryde de monopoler, som findes. Denne konkurrence kan man selvfølgelig tilstræbe på flere måder. Man kan privatisere den offentlige enhed, som leverer den pågældende ydelse – det har vi set i nogle situationer – eller man kan, som vi også debatterer i dag, sikre udbudsrunder, som efterfølgende kan medføre en udlicitering, hvis en privat virksomhed er bedre og billigere til at udføre den pågældende ydelse, end det offentlige er i dag.

Lad mig sige med det samme, at i Dansk Folkeparti mener vi, at den optimale løsning er, at det altid er private virksomheder eller privat-